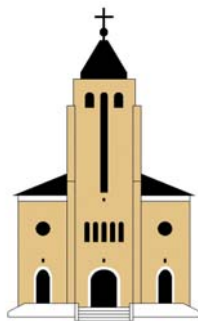

MUSTÁRMAG

Budapest-Pestszentlőrinc-Szemeretelepi Szent István Király Plébánia

ALAPÍTVÁ: 1992 • 2009/2. SZÁM • MÁRCIUS 1.

KÍSÉRTÉS ÉS PRÓBATÉTEL

Nagybőjt elején a szentírás üzenetét halljuk: „A Lélek kivitte Jézust a pusztába... és megkísértette a sátán.” (Mk 1, 12-13)

Jézusnak fontos volt szembenézni a kísértéssel. Fontos volt küzdeni ellene, s győzelmet aratni fölötte. Jézus tehát „nem olyan, hogy ne tudna együttérezni gyöngeségeinkkel, hanem olyan, aki hozzánk hasonlóan mindenben kísértést szenvedett, a bűntől azonban ment maradt” (Zsid 4,15). Bátran, s bizalommal fordulhatunk hozzá földi küzdelmeinkben, amelyet a gonosz ellen vívunk, „hogy irgalmat találjunk és kegyelmet kapjunk, amikor segítségre szorulunk” (Zsid 4, 16). A kísértés célja, hogy rosszat tegyünk, bűnt kövessünk el. A Sátán a pusztulásunkat akarja. A Biblia szerint kezdettől fogva gyilkos, a hazugság atyja (Jn 8,44), aki félrevezeti az egész világot (Jel 12,9).

Isten azonban sohasem hagy el bennünket. Mellettünk van a kísértés idején is, bár néha próbatétel elé állít. A próbatétel célja azonban a növekedésünk, lelki erősödésünk. A kísértés alapvető kérdése: Megteszed-e a rosszat? Az Istentől jövő próbatétel kérdése: Megteszed-e a jót, tudsz-e, akarsz-e előre lépni? Mint amikor egy másfél éves gyerek igyekszik megtanulni a lépcső használatát. Az apja az utolsó néhány lépcső előtt elengedi a kezét, s azt mondja: „gyere egyedül, elég ügyes vagy már”. S a gyerek apja szavára megpróbálja. Ha nem sikerül, az apja elkapja. Ha sikerül, ketten örülnek, s az apa boldog, mert a gyermeke lépett egyet a növekedés rögös útján.

Az Isten célja a növekedés. A gonosz célja a pusztulás.

„Szabadíts meg, kérünk, Urunk, minden gonosztól; adj kegyesen békét napjainkban, hogy irgalmadból mindenkor bűn és baj nélkül éljünk...” (Ima a szentmisében a Miatyánk után)

C. Zs.

XVI. Benedek pápa jubileumi **Szent Pál-évet** hirdetett meg az apostol születésének 2000. évfordulója alkalmából 2008. június 28-tól 2009. június 29-ig. Ehhez kapcsolódva a páli leveleket bemutató sorozat indult a **MUSTÁRMAG** januári számában, amely most folytatódik.

PÁL APOSTOL LEVELE AZ EFEZUSIAKHOZ

Az efezusi levelet Pál apostol fogságból írta, valószínűleg a 60-as évek elején. Sajátossága, hogy nem kötődik valamelyik helyi egyház adottságaihoz, hanem tanító jellegű körlevél benyomását kelti. Nem tesz említést semmilyen problémáról, olyan témákról ír, amelyeket elmondhatna bármely korabeli keresztény közösségnek. Központi témája Isten örök üdvözítő terve, amely Jézus Krisztusban mutatkozott meg. Rámutat a kereszténység csodálatos egységére: Istennek az a terve, hogy Krisztusban egyesítsen minden népet, származása és kulturális hátterére való tekintet nélkül. A keresztény Egyházban mindenki egyenlő.

A levél két nagy részre oszlik. Az első rész Pál teológiai tanítása, míg a második rész gyakorlati intelmek felsorakoztatása. Az első részben Istenről – Krisztus titkáról – beszél, a második részben az emberi cselekvésről úgy, ahogyan az az első részből következik. Krisztusban áll fenn minden! – ezt a titkot fejt ki Pál. Krisztus minden kegyelmi állapot forrása. Az Atya Krisztusban nyilatkoztatta ki magát véglegesen.

Fontos témája a levélnek az „egység”. Egység az egyházban és egység a családban. Az egységnek minden vonatkozásban érvényre kell jutnia: zsidók és pogányok között éppúgy, mint a házaspárok között.

Egyedülálló gondolat, ahogy az apostol a házastársak kapcsolatát Jézus és az Egyház

kapcsolatához hasonlítja. Már az Ószövetség prófétái szerelemhez, jegyességhez, házassághoz hasonlították Isten ember iránti szeretetét. Pál apostol ezt a gondolatot viszi tovább, amikor azt mondja: a keresztény házasság mintája Krisztusnak az egyház iránti szeretete. Úgy szeresse a férfit a feleségét, ahogyan Krisztus az egyházat: teljes önátadással, az életét is feláldozva érte. A feleség pedig ragaszkodjék férjéhez, ahogyan az egyház Krisztushoz: amint ugyanis az egyház nem lenne egyház Krisztus nélkül, a feleség sem lenne feleség férje nélkül.

(„A házasság nagy titok, én Krisztusra és az egyházra vonatkoztatom.” Ef 5,32)

A Krisztushoz való tartozás meg kell, hogy tisztítsa az ember életét és tetteit. A régi embert levette, meg kell születnie az új embernek, „aki az Istenhez hasonlóvá alkotott, igaz és szent teremtmény”.

A befejezésben Pál rámutat, hogy ezért nagy harcot kell vívnunk, de Isten egész fegyvertárát adta hozzá: „Álljatok ki tehát: derekatokra csatoljátok a tisztesség övét, öltösetek magatokra az igazság páncélját, lábatokra húzzátok a békeesség evangéliumának hirdetésére a készség saruját. Mindehhez fogjátok a hit pajzsát, amellyel elháríthatjátok a gonosz minden tüzes nyilát. Vegyétek fel az üdvösség sisakját és markoljátok meg a lélek kardját, ami az Isten igéje.”

D. M.

FEBRUÁR

A hónap hagyományos magyar neve Bőjtelő hava.

Ebben a hónapban van Szent Balázs püspök, vértanú emléknapja. Balázs is a korai kereszténység azon szentjei közé tartozik, akiknek emlékezete elevenen megmaradt, az életükre vonatkozóan viszont alig rendelkezünk hitelt érdemlő történelmi adatokkal.

A Balázs-legendá többféle változatban fordul elő. Ba-

lázs örmény születésű volt, és olyan példás keresztény életet élt, hogy a szebasztei hívek közössége püspökké választotta. Ő erre a Szentlélek hívását követve visszavonult egy magányos hegyi barlangba, és onnan vezetete imádkozva, tanácsokat osztva és gyógyítva a rábízott közösséget. Ez a kor püspökeszményének nem nagyon felelt meg.

Balázs korában még fellángoltak a keresztényüldözések. A Linícius császár által elrendelt keresztényüldözés áldozata lett Szent Balázs is. Mivel Balázst nem tudták hitének megtagadására kényszeríteni, vízbefojtás általi halálra ítélték, de végül is lefejezték 316 körül.

Halála utáni századokban még hallgatnak róla a fennmaradt írások. Keleten a 6. századtól, nyugaton a 9. századtól már mint a torokbajok ellen védő szentet tisztelték. Elterjedt ereklyéinek kultusza is. Így hamarosan feltűnnek Szent Balázs ereklyéi Tarantóban, St Blasienben, Mainzban, Trierben, Lübeckben, Párizsban és Raguzában, ahol

a város védőszentjévé lett. Számos templomot szenteltek neki Rómában és Konstantinápolyban is.

Annak alapján, hogy egy kínzó torokfájásnál segített, a késő középkorban a tizennégy segítő szent közé sorolták. A Balázs-áldás máig élő liturgikus szokása csak a 16. században keletkezett, majd a 17. században bekerült a Római Szertartáskönyvbe.

A Balázs-legendá első képi ábrázolása a 9. századból származik és a római Szent Kelemen-bazilika altemplomában látható.

Balázst a középkorban püspöki öltözetben, pástorbottal, keresztbe illesztett gyertyákkal, gerebennel (emlékezésül a megkínzatására) ábrázolták.

Tisztelete a latin Egyházban a 12. századtól lett általános. Különbőféle betegségeknel (kólika, fogfájás, kelések, pestis) kérték a segítségét. Védőszentje lett az orvosoknak, takácsoknak (gereben), szélmolnároknak, és a fúvós muzsikusoknak is (*blasen: fújni*).

K. E.

Balázsolás

Szépen könyörgök, segíts rajtam, Szent Balázs!

Gyermekkoromban két fehér gyertyát tettem keresztbe gyenge nyakamon s úgy néztem a gyertyák közül, mint két ág közt kinéző ijedt özike.

Tél közepén, Balázs-napon szemem pislogva csüggött az öreg papon, aki hozzád imádkozott fölém hajolva, ahogy ott térdeltem az oltár előtt, kegyes szokás szerint, s diákuul dünnyögve, amit sem én, s ő se jól értett. De azért te meghallgattad és megóvtad gyermeki életem a fojtogató torokgyíktól s a veszedelmes mandulák lobjaitól, hogy fölnövéen félszáz évet megérjek, háladatlanul, nem is gondolva tereád.

Óh ne bánd csúf gondatlanságom, védj ma is, segíts, Sebasta püspöke!

Lásd, így élünk mi, gyermek módra, balgatag, hátra se nézünk, elfutunk a zajló úton, eleresztve kezetek, magasabb szellemek – de ti csak mosolyogtok, okos felnőttek gyanánt.

Nem sért ha semmibe veszünk s aztán a bajban újra visszazsaladunk hozzátok, mint hozzád ma én reszkető szívvel... Mosolyogj rajtam, Balázs!

ki mint a szepegő kamasz, térdeplek itt együgyű oltárod kövén – mosolyogj rajtam, csak segíts! Mert orv betegség öldös íme engemet és fojtogatja torkomat, gégém szűkül, levegőm egyre fogy, tudóm zihál, s mint aki hegyre hág, mind nehezebben kúszva, vagy terhet cipel, kifulva, akként élek én örökös lihegésben. S már az orvosok kése fenyeget, rossz nyakam fölvágni, melyet hajdan oly megadón hajtottam gyertyáid közé, mintha sejtettem volna már... Segíts, Balázs!

Hisz a te szent gégedet is kések nyiszálták, mikor a gonosz pogány kivégzett: tudhatod, mi az! Te ismered a penge élet, vér ízét, a megfeszített perceket, a szakadt légcső görkseit, s a fulladás csatáját és rémületét.

Segíts! Te már mindent tudsz, túl vagy mindenem, okos felnőtt! Te jól tudod, mennyi kint bír el az ember, mennyit nem sokall még az Isten jósága sem, s mit ér az élet... S talán azt is, hogy nem is olyan nagy dolog a halál.

BABITS MIHÁLY

SZENT BALÁZS LEGISMERTEBB LEGENDÁI

Egy napon rémült anya sietett hozzá, mert fia egy torkán akadt halszálkától fuldokolt. A szent megáldotta a fiút - egy másik változat szerint eltávolította a szálkát -, és így megmentette a haláltól.

A szent csodáiból nem hiányzik annak a magatartásnak a megnyilvánulása sem, amelyet humornak vagy paraszti huncut-

ságnak lehetne nevezni. A helytartó először vízbefojtás általi halálra ítélte. Abba a tóba kellett vetni őt, amelybe korábban keresztény asszonyokat fojtottak, mert beleszórták a helytartó házi isteneit a tóba. A bölcs csodatévő akkor a következőt tette: a partra érve rövid áldást adott a számára halált jelentő tóra, aztán a vízen járva a tó közepéig sétált. Ott megfordult, és barátságosan fölszólította bíráit, hogy saját isteneikbe vetett hitük bizonyosságul kövessék őt a vízen járva. Hatvanöt férfi fogadta el a kihívást, és mind a vízbe fulladt.

NAGYBÖJT

A nagyböjt a keresztények számára **bűnbánati időszak**, amely alkalmat ad a *lemondásra*, a hitben való *elmélyülésre* és *kiengesztelődésre*, hogy méltóképpen felkészülhessenek Jézus Krisztus feltámadásának, a húsvétnek a megünneplésére. A böjt vallásos gyakorlata a figyelem középpontjába állítja a *bűnbánat*, a *megtisztulás*, az *áldozat* és a *könyörgés* fontosságát, jelzi az ember Isten iránt tanúsított szeretetét és az érte való áldozatvállalását. Nagyböjtben a keresztények különös figyelmet fordítanak a szegények megsegítésére is.

Az Egyház hamvazószerdára és nagypéntekre szigorú böjtöt rendel: a 18 és 60 év közötti híveknek csak háromszor lehet étkezniük és egyszer jóllakniuk. E két napon és nagyböjt többi péntekén 14 évesnél idősebb tagjait arra kéri az Egyház, hogy a böjti figyelem részeként ne fogyasszanak húst.

XVI. Benedek pápa nagyböjti üzenetében a böjtölés gondolatával foglalkozik. Levelében kiemeli, hogy nagyböjtre, amely az intenzív lelki gyakorlás időszaka, a liturgia három bűnbánati gyakorlatot javasol a bibliai és a keresztény hagyományból: az *imádságot*, az *alamizsnát* és a *böjtöt*. Ezek felkészítenek arra, hogy jobban tudjuk ünnepelni a húsvétot, és megtapasztaljuk Isten hatalmát, aki – ahogy húsvét vigíliáján halani fogjuk – „*száműzi vétünköt, lemossa minden bűnünket, a bűnbánóknak ártatlan szívet ad, a szomorkodóknak vigaszt kínál. Távol űzi a gyűlölködés átkát, és meghozza a békés egyetértést, a zsarnok gögjét is fékezi.*” (Húsvéti örömeinek)

Ezután a szentatya kiemeli, hogy a böjt nagy segítséget nyújt abban, hogy elkerüljük a bűnt. Hozzáteszi, hogy napjainkban, amikor könnyen kísértésbe ejt bennünket

a túlzott anyagi jólét keresése, a böjt önfegyelemre, önmérsékletre tanít. Amellett, hogy testi egészségünk javát is szolgálja, elsődleges célja lelki egészségünk helyreállítása. Önmagunk anyagi tápláléktól való megfosztása megkönnyíti a belső készséget arra, hogy hallgassuk Krisztust. A böjtölés ahhoz is hozzásegíthet minket, hogy bele-

éljük magunkat alapvető szükségleteik hiányától szenvedő embertársaink helyzetébe.

Helyes nagyböjti magatartásra biztat egy ősi, nagyböjti himnusz is: „*Legyünk mértéktartóbbak a szavainkban, az ételben és az italban, az alvásban és a játék terén, legyünk még éberebbek*”.

N. Gy.

A NAGYBÖJT SZELLEME

- Találjuk meg lelkünkben az ajándékozó szeretet parányi gyümölcsét, akkor nem fogjuk kétségbe vonni Isten szeretetét a szívünkben.
- Az Isten végtelen szeretet, ezért felebaráti szeretetünknek sem szabhatunk határt.
- Akik igazán meg akarják ünnepelni Urunk húsvétját, igyekezzenek kitűnni ajándékozó szeretetükkel.
- Mivel Isten jó hozzánk, legyünk mi is jóságosak egymás iránt.

NAGY LEÓ PÁPA NYOMÁN

H I R D E T É S

JÓ SZÓ KERESTETIK

- a jó szó legyen eléggé termékeny, hogy emberi szív fakadjon belőle;
- legyen kellőképpen halk, hogy feltűnés nélkül csatlakozni tudjon minden síráshoz;
- legyen kicsi, hogy átjuthasson a zárt ajtókon és falakon keresztül is;
- legyen világos, hogy megvilágosítsa a legsötétebb éjszaka követ is;
- legyen gyors, soha ne késsen;
- legyen gyöngéd, hogy meg ne sértse még a legmélyebb sebet sem;
- legyen erős, hogy eljuthasson a sivatag másik végére is;
- legyen szerény, hogy ne válogasson melyik küszöböt lépi át;
- legyen bőséges, hogy elérje az ellenkező partokat is;

Ha valaki már kapott ilyet, akkor adja át másoknak, mert ha visszatartja, elpárolog. Emellett kerestetik valaki, aki, ha nem talált jó szóra, ő maga lesz jó szóvá.

STJEPAN LICE

Nagyböjti cikkünk illusztrálásaként *Munkácsy Mihály: Golgota* című festményét használtuk fel az 5. oldalon.

DON BOSCO ÜNNEP 2009

Immár hagyomány plébániánkon, hogy minden évben ünnepi szentmisével emlékezünk meg Bosco Szent Jánosról, a szalézi rend alapítójáról. Mivel plébániánkon sok évtizeden keresztül szolgáltak szalézi atyák, az ünnepet azzal is kiemeljük, hogy erre a szentmisére közülük is meghívunk szerzeteseket. Idén **P. Havasi József**, volt tartományfőnök atya misézett, és két szalézi kispapot is hozott magával: **Salagala Rajesh-t** és **Dipaola Flaviót**.

Havasi atya prédikációjában Don Bosco életét mutatta be röviden, ebből is kiemelve azt, hogy a szent milyen kiváló érzékkel bánt a fiatalokkal. Módszere a krisztusi szeretet volt, amellyel még a legnehezebben

kezelhető fiatalokat is sikerült megszelídítenie. A szentbeszéd azonban nem szorított csupán a múlt felidézésére. Már-már provokáló hangon kérte rajtunk számon az atya, hogy teszünk-e mást is, minthogy elborzadunk a mai fiatalokon, és elmondjuk, hogy „bezzeg a mi időnkben”? A Don Bosco-i szemlélet szerint viszont a mérgeledeésnél és a megbotránkozásnál eredményesebb a hiteles példaadás; a fiatalok ugyanis példákat keresnek, és ha hiteles keresztény életekkel találkoznak a környezetükben, akkor ez lesz a vonzó számukra. Ha szeretetre és elfogadásra találnak, akkor megnyílnak a felnőttek felé, odafigyelnek rájuk, követni kezdik őket. Havasi atya beszámolt

a szaléziak kazincbarcikai iskolájáról is, ahol Don Bosco szellemében, nagy szeretettel és rendkívül eredményesen nevelnek gyakran igen problémás gyerekeket. Ez a tevékenységük elismerést váltott ki a város vezetése szemében is.

Különösen szép része volt a szentmisének, amikor a másfél éve misszionáriusként

Magyarországra érkező indiai Salagala Rajesh beszélt hivatásáról és itteni életéről. A viszonylag rövid magyarországi múlt ellenére anyanyelvünkön szépen beszélő fiatal szerzetes szavai megmelengették a szívünket. Még akkor is, ha elgondolkodtató az a tény, hogy indiai misszionáriusoknak kell hazánkban evangelizálni.

FÖLMENŐINKTŐL ÖRÖKÖLT HAGYATÉK

Február 1-én az esti szentmise után a közelgő Mária-ünnepeinkhez kapcsolódó népi vallásos hagyatékokról hallottunk előadást **Molnár V. József** néplélek-kutatótól.

A néphagyomány kiemeli a január 22-i *Vince napi* szokásokat: ilyenkor éled a természet. Közismert szólásunk: Ha megcsordul Vince, tele a pince. Kevésbé ismert megfigyelés: ha az ekkor levágott szőlővenyige gyertyaszentelőre bimbót bont, akkor gazdag termés várható.

A néphagyományban január 23-a *Mária eljegyzésének napja*. Mivel eleink hitték, hogy mindennek rendelt ideje van, ez volt a parasztlakodalmak megáldásának is az ideje. Vízkereszt utáni három vasárnapon hirdették ki a házasulandókat a templomban. Csak ezután tűzték ki az esküvő, illetve a lakodalom napját. Így esett a farsang végére a lakodalom.

Február 2-a *Gyertyaszentelő Boldogasszony*: ilyenkor a templomban megszentelt gyertyával körmenetben határt kerültek. A gyertya a Szentháromság megidézője is: fény az Atya szeretete, mely alkotta és fenntartja a világot. A gyertya méhviasz teste, Jézus áldozatát idézi. A gyertyabél a Szentlélek idézője. A gyertya végigkísérte az ember éle-

tét. Ott égett a napokon át vajúdo anya ágya mellett, de a ház kápolnájában, a tisztaszobában megerített születés asztalán is. Gyertya égett a nászágy mellett, valamint a haldokló kezébe is szentelt gyertyát tettek.

Március 25. *Gyümölcsoltó Boldogasszony*: ez az ünnep nagybőjtre esik. A néphagyomány szerint ilyenkor mézillatúvá válnak az egek, mert ez az ünnep megelőlegezi a húsvéti kegyelmet. Ez az angyali üdvözllet napja. Mivel ezt az ünnepet a befogadás ünnepének is tartották, ilyenkor, február közepén, oltották a fákat a Skolasztika napján levágott, az addig a pincében tárolt, vesszővel. Tisztelték az oltott fát, ezért János napján áldomást ittak rá szentelt borral. Ilyenkor a gazdák kitárták az istálló kapuját, s imádkozva várták, hogy a fecskék visszaérkezzenek. A fecske ugyanis a hagyomány szerint áldást hoz a házra, vele üzen Isten, mert megérkezésével a fényt idézi meg számunkra.

Előadása végén Molnár V. József meghívott minket március 29-ére a Hősök terére, egy hazánkért való imádságra, majd néhány könyvet is ismertetett.

Március 22-én a *nagyhéthez és húsvéthoz kapcsolódó hagyatékokról hallunk tőle*. (Ez alkalommal könyvvásárlásra is lehetőség lesz.)

HAVAS TÚRA A BÖRZSÖNYBEN,

avagy ahogyan Zsolt atya megmondta

Elsősorban nem a hó miatt csatlakoztunk családom nagy részével a börzsönyi túrához. Nem nagyon hittem, hogy komolyabb hóban fogjuk végigjárni az út nagy részét. Az említett csúcsok vonzottak: a 938 méter Csóványos és a Nagy-Hideg-hegy. Évtizedekkel ezelőtt jártam arra és elfogott a nosztalgia.

7 óraker, még szürkületben indultunk el, Királyrértig kényelmesen autókkal. Ez így volt gazdaságos: ne veszítsünk a túrázási időből az odajutással, hiszen délután korán sötétedik, addigra le kell érni. Az indulást követően fokozatosan egyre világosabb lett, és az eget kémelve találgattuk, vajon

ki fog-e sütni a nap. Biztatónak tűnt, hogy a napkeltét vékony szürkés rózsaszín sáv jelezte a horizonton, és a nagy, szürke felhőfoltok közül kis csíkokban előtűnt az ég kékje. Odaértünk Királyrértre. A gyönyörű zubogó patak és a kisvasút volt kiemelkedően figyelemreméltó az odavezető úton az egyébként is megnyugtatóan hangulatos erdei környezetben.

Kis készülődés és „népszámlálás” után – 24-en voltunk – elindultunk az úton. Az első kaptatóra vezető út már „megszúrta” a lábbeliket. Ugyanis vízzel átáztatott, ruganyos avarban jártunk egy ideig. Nem annyira sárosak lettünk, de a legmasszívabb

bakancsokat leszámítva már itt átáztak a cipők. Az első meredek után felértünk egy autóval is járható útra. Időközben már mutatkozott némi maradék hó és jég. Ez még a pár héttel ezelőttiből maradhatott.

Kis szusszanás és egymás bevárása után tovább indultunk a következő szakaszra, egy nagy fakeresztig. Közben a táj csodála-

tos változáson ment át: egyre inkább fedett mindent a hó, mire elértük a keresztet, igazi téli túrán találtuk magunkat. A keresztnél megálltunk, közös fotók készültek, majd nekivágtunk a Csóványos 900 méter feletti csúcsának.

A táj mesébe illő volt. Hol szikrázott a napsütés a faágakon tapadó vékony hórétegen, hol pedig ködben-felhőben mentünk, és a szél fújta-kavargatta az apró hópelyheket. Általában legalább 10 cm-es hóban mentünk, de ahol a szél összefújta, 30-40 cm-es is volt, és nem lehetett pontosan tudni, melyik lépésünk alatt süllyedünk a hó felszínéről a mélybe. Ebben a magasságban már 2-3 cm-es friss hóréteg is volt a régi tetején. Gyönyörű, halszálkaszzerűen kirakódott hókristályokat láttunk az út melletti

gallyakon. Közben egyre haladtunk felfele, ebben a csodálatos, havas birodalomban. Aztán, ahogy a hófödte, csúszós emelkedővel megküzdöttünk, elénk tárult a hegygerinctől balra a Börzsöny többi hegyeire a csodálatos kilátás. A szép látvány mellé erős, hideg szél is járt. Ezzel is megküzdve meneteltünk tovább a közeledő csúcs felé. Rövidet még pihentünk egy természetbarátok által állított emlékkőnél, aztán nekilendültünk az utolsó szakasznak a Csóványos csúcsáig. Zsolt atya megnyugtatta a csapatot: már csak 60 méter a szintkülönbség.

Aztán felértünk! A kilátó nem esztétikai élmény, egy nagy magas henger, de érdemes volt felmászni a legtetejére! A táj, ami onnan elénk tárult leírhatatlanul szép volt. Hegyek-völgyek körbe-körbe. Ezt minden évszakban látni kellene! A jeges szél persze közben erőteljesen fújt.

A kilátóból lemászva elmondtuk az Űr-angyalát, mert éppen dél volt. És a „csúcs-csoki” is kiosztásra került. Majd hamarosan tovább indultunk. Jobb volt menni, mint hosszan ácsorogni, mert menet közben biztosan nem fáztunk. Megcélzottuk a Nagy-Hideg-hegyet, és a már jól megszokott szép, havas tájban haladtunk tovább. Egy rövid pihenőre és zsolozsmára még megálltunk, aztán még egyszer innen-onnan előkerültek „csúcs-csokik” és „csúcs-kekszek”. Kb.

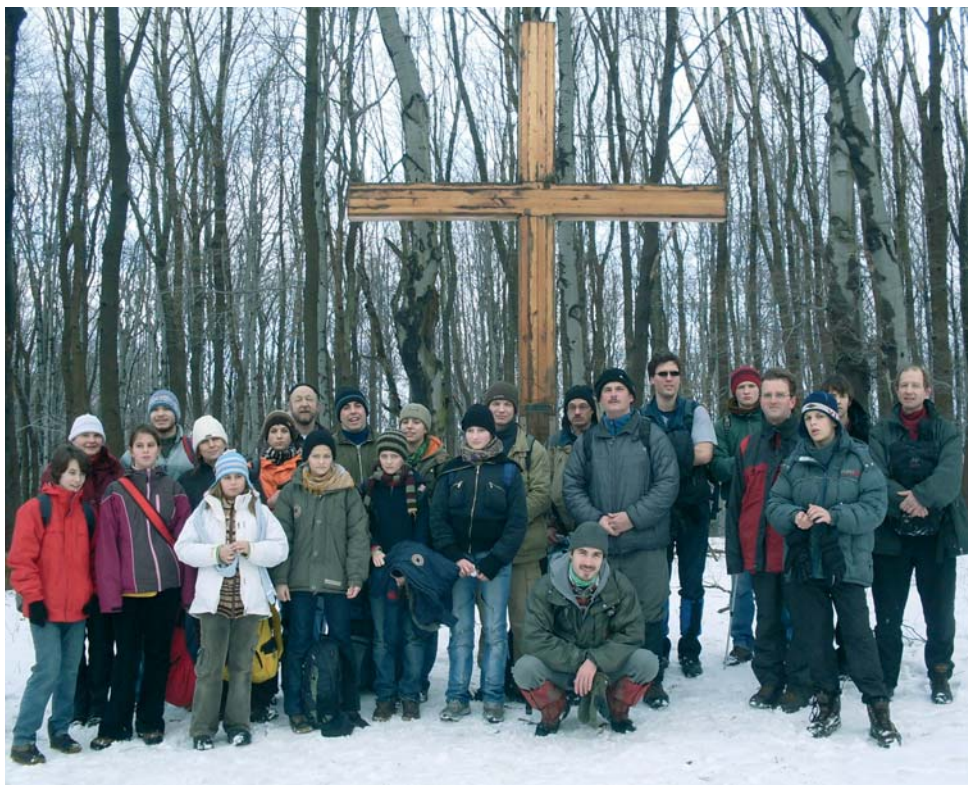
3 órakor értünk a Nagy-Hideg-hegyre a turistaházhoz. Jól esett a régi turistaházak hangulatát hordozó épületben megpihenni, felmelegedni. Ki-ki forró tea, forró csoki, esetleg gulyásleves mellett tette ezt. Majd 4 óra körül búcsút vettünk a turistaháztól, és a szó szoros értelmében nagy sikongatások és kiabálások közepette leszáguldottunk a hegyről a sípálya mentén. A társaság aprajánagyja élvezte a havas táj utolsó perceit.

Aztán leérkeztünk a megszokott, hómentes szintünkre, és mire a parkolóhoz értünk már szürkület fogadott minket.

Rövid közös imával zártuk ezt a hihetetlenül szép, felejthetetlen túrát, majd elbúcsúzva egymástól visszatértünk a városba.

Mindenkit szeretettel várunk a további túrákra!

N. Sz. B.

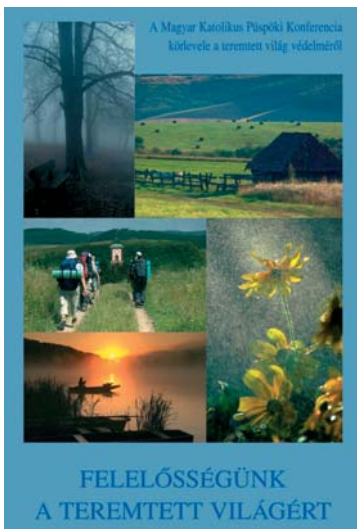

„...HOGY MŰVELJE ÉS ŐRIZZE MEG”

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia környezetvédelemről szóló körlevelet adott ki *Felelősségünk a teremtett világért* címmel.

Sokak számára az ökológia és a vallás összekapcsolása szokatlannak tűnhet. Pedig az Egyház tanításának mindig szerves részét alkotta a teremtett világ tisztelete és védelme. A hívő ember Isten üzenetét hallja meg a természet által. A jelzések egyre erőteljesebbek.

Gondoljunk a globális éghajlatváltozásra, a Föld természeti forrásainak pazarló felhasználására, a környezetszennyezés mértéktelen kibocsátására, a vizek helyzetére, a globális mértékű erdőirtásokra, a fokozódó fajkihalásokra. Ezeket a figyelmeztetéseket komolyan kell vennünk. Ennek a folyamat-

nak az ember az okozója, ő az elszenvetője és ő az is, aki képes a változtatásokra. Változtatnunk is kell egyéni és közösségi szokásainkon, viselkedésmódunkon.

Ehhez a keresztyén gondolkodáshoz nyújt segítséget a körlevél, amikor rámutat az ember és a teremtett világ kapcsolataira, a keresztyén hagyományra, illetve a felelős cselekvés alapjaira.

Újra elérkezett a Nagyböjt, a bűnbánat, a megtérés, a szívek átalakításának időszaka. Ne azzal vigasztaljuk magunkat, hogy remélem én azt már nem érem meg, hanem tegyük fel magunknak azt a kérdést, hogy mennyiben járultam hozzá a Föld gyógyításához.

D. M.

GONDOLKODJUNK EL A KÖVETKEZŐ KÉRDÉSEKEN...

- Mindig csak indokolt esetben használok-e az autót?
- Odafigyelek-e arra, hogy bevásárláskor a termékeket a lehető legkevesebb csomagolóanyaggal vásárolok meg?
- Viszek-e magammal bevásárláskor használható táskát, hogy ne kelljen elfogadnom a műanyag zacskókat?

- Ügyelek-e arra, hogy amit lehet, azt hazai termelőktől vásárolok, hiszen a szállítás nagyon energiaigényes folyamat?
- Telepítettem-e a kertembe komposzt-dombot, hogy legalább a szerves hulladék ne a szemétdombokon landoljon?
- Ügyelek-e arra, hogy csak annyi vizet, áramot használjak, amire feltétlenül szükségem van?

N. Gy.

NYOMOT HAGYTUNK MAGUNK UTÁN...

Kirándulás a Mátrában – 2009. február 21.

A téli túrák sorozat következő része a Mátra csúcsára vezetett. A plébánia előtt 7 órakor találkoztunk, innen autókkal indult tovább a lelkes 21 fős csapat. A Mátra hegyoldalai felé közeledve azon tanakodtunk, hogy a felhők mögött erejét próbáló napnak vajon sikerül-e megmutatni magát, vagy folytatódik az előző napok felhős, nyirkos időjárása. Reménykedtünk ugyan a szép időben, de amivel a Mátra meglepett bennünket, az felülmúlta minden várakozásunkat...

Már napsütésben érkeztünk Galyatetőre, ahol az autókat – szervezési okokból egy

kivételével – hagytuk, és innen, egy rövid közös ima után, vágunk neki az előttünk álló távnak. Szerencsés helyzetben voltunk, mert az első csúcsra, a Péter hegyesén lévő kilátóba néhány perc alatt feljutottunk, hiszen ez csak pár lépésre volt az elindulásunk helyétől. Csalogatóan „kellették magukat” a hóval fedett hegyoldalok, a nap sugarai barátságosan csillogtak a hóval borított tájon. Engedtünk a csábításnak, most már hosszabb távra indultunk.

Már a hegycsúcsok elnevezései is megmelegítik a túrázó szívet: a táj szépsége mellett ízlelgettük nyelvünk csodáit is. Olyan titokzatos elnevezésű csúcsokon jártunk, mint a Nagy-lápadfő (679 m), Vércverés (699 m). A nagy hóban a legtöbb helyen csupán „egysávos úton” tudtunk haladni, néhol combközépig (hosszabb lábúak előnyben) süllyedtünk a porhanyós hóba. Ahogy végigtekintettünk magunkon – alaposan beöltözött, kimért léptekkel egy sorban baktató embereken – többünknek (persze csak bizonyos életkor fölött) a valamikori Delta című tévéműsor bevezető képsorai jutottak eszünkbe. Amikor hátratekintettünk, láthattuk, a hófehér tájban bizony nyomot hagytunk magunk után: a táj egyértelműen árulkodott ott jártunkról.

Egy-egy rövid pihenőt is beiktattunk, pl. az ún. „banánházban”. A más turisták által egyszerűen csak esőháznak vélhető

épületben mindenkinek jutott egyharmad banán, sőt egy gondos nagymamának köszönhetően még egy-egy pogácsa is. A Kós Károly kilátó felé tartottunk. Sajnos a 730 méter magasan álló kilátó már csak, mint kiderült, volt Kós Károly kilátó. Az egykor szép faszerkezetű építményt talpazatától eltávolodva a földön fekvé találtuk.

Szívesen beszámolnék arról, milyen csodálatos volt a táj a szikrázó napsütésben, de félek, hogy mindezt szavakkal leírni nem nagyon lehet. Töretlen lelkesedéssel haladtunk tovább aznapi végső célunk a Kékestető felé.

Utolsó pihenő az utolsó erőpróba előtt a Vörösmarty turistaháznál: itt mindenki kapott Rózsika néni ajándékából: egy kis keksz, egy kis mandarin – és indulhatunk is. Ha csak röviden szeretném összegezni, ami ezután történt, akkor annyit mondanék: mindannyian szerencsésen feljutottunk a Kékestetőre. Részletesebben pedig mindenki úgy jutott fel a csúcra, ahogy tudott, ki

két lábon, ki bottal, ki négykézláb. A hófedte meredek hegyoldal nem nagyon akarta magát megadni nekünk: szerencsésebb pillanatokban két lépés előre egy hátra, időnként csak egy lépés előre kettő-három hátra tempóval sikerült haladnunk. Végül persze, ahogyan ezt már mondtam, mindannyian meghódítottuk a Kékest. Csattogtak a fényképezőgépek a csúcsot jelző kő előtt, talán még a talpig sífelszerelésben pompázók is megirigyeltek bennünket, olyan elégedettek voltunk magunkkal. Kicsit megmelegedtünk, levessel, teával, forralt borral csillapítottuk a fáradságot, majd pedig busszal leereszkedtünk Mátraházára. Innen aztán autókkal indultunk hazafelé.

Összegzésként: kitűnő túra, varázslatosan szép idő, remek társaság és főleg megfelelő mennyiségű kihívás – hát ilyen volt ez a túra. *(Folytatás következik: március 21-én az Északi- Közép-hegység csúcsai sorozat következő programján a Bükkben.)*

N. Gy.

NAGYBÖJTI RECEPTEK

A mai gyakori húsfogyasztáshoz szokott háztartásokban bizony olykor-olykor nehéz kitalálni, mi is kerüljön böjti időben az asztalra. Ehhez kívánunk segítséget nyújtani egy-két talán kevésbé ismert recepttel.

ASZALTSZILVA-LEVES (Őrségi recept)

Elkészítése: A megmosott, gőzön megpuhított, magozott szilvát 3-4 darabra vágva vízben puhára főzzük, egy darabka fahéjat is teszünk a főzőlébe. Ha a szilva megfőtt, levét tejföllel behabarjuk, sóval, cukorral ízesítve fogyasztjuk. Ugyanígy készítjük aszalt meggyből és aszalt cseresznyéből is.

ŐRSÉGI BABSALÁTA

Elkészítése: 40 dkg szemes babot előző este beáztatunk, 2 fej vöröshagymát apróra vágunk és 1 gerezd fokhagymát összezúrnunk. Másnap a babot hideg vízben sóval, babérlevéllel puhára főzzük, lehűtjük és kevés főzőlével együtt egy tálba rakjuk. 1 dl tökmagolajból, 1 dl borecetből, a hagymából, fokhagymából kevés vízzel salátaöntetet készítünk, amelyet sóval és kevés fehér borsal ízesítünk. Ezzel öntjük le a babot. Néhány órás állás után hidegen tálaljuk.

ERDÉLYI JUHTÚRÓS PULISZKA

Hozzávalók: 60 dkg kukoricaliszt • 25 dkg juhtúró • 3 dl tejföl • 8 dkg zsír vagy vaj • só
Elkészítése: Egy kis sóval forralj fel 1,5 liter vizet. Folyamatos keverés mellett (e célra legjobb egy habverő) szórd bele a kukoricalisztet. Lassan, továbbra is kevergetve főzd, amíg nem válik tejbegríz-sűrűségűvé, majd tedd félre. Egy magasabb sütőedényt zsírozz ki, s az aljára teríts néhány kanálnyi puliszkát, szórd meg juhtúróval, locsold meg tejföllel, csepegtess rá zsírt, majd si-

míts rá egy újabb réteg puliszkát. Úgy folytasd a rétegezést, hogy legfelülre túró kerüljön. Forró sütőbe téve, közepes tűzön süsd pirosra.

BÖJTI KÁPOSZTA

Hozzávalók: egy fej vöröshagyma • 20 dkg rizs • só, bors, pirospaprika • 1-2 gerezd fokhagyma • 3 db főtt tojás • káposztalevél • 50 dkg savanyú káposzta • 1-2 fej alma • egy csokor kapor

Elkészítése: Egy evőkanál olajon párold meg az apróra vágott vöröshagymát, pirítsd meg rajta a rizst, fűszerezd sóval, borssal, pirospaprikával, fokhagymával és öntsd fel kevés vízzel. Néhány perc alatt párold félkészre a rizst. Hagyd hűlni, majd keverd össze a kis kockára vágott keményre főtt tojással, és ezzel a masszával töltsd meg a szétbontott káposztafeje leveleit.

Egy nagy lábos alját béleld ki a savanyú káposztával, ízlés szerint keverj bele kaprot és reszelt almát, majd helyezd rá a tölteléket. Öntsd fel annyi vízzel, hogy ellepje a tölteléket. Lefedve, kis lángon főzd puhára. A végén liszttel elkevert tejföllel habard be.

MUSTÁRMAG

a Szent István Király Plébánia lapja,
alapítva 2002-ben, újraindítva 2007 decemberében

Megjelenik évente nyolcszor

Szerkesztőség: Bodóné Edit (B. E.), Czap Zsolt (C. Zs.), Dudásné Szilágyi Márta (D. M.), Füssi Zoltán (F. Z.), Kiss Erika (K. E.), Nemcsics Gyöngyi (N. Gy.)

Fényképeit közlésre bocsátotta:

Nemcsics Endre, Mayer Edit, Nemesi Miklós

Jelen lapszámunknál munkatársunk voltak még:

Nemcsicsné Szigeti Beatrix (N. Sz. B.), Nemcsics Endre (N. E.)

A plébánia, illetve a szerkesztőség elérhetőségei:

Cím: 1185 Budapest, Tátrafüred tér 15. • Telefon: 292-1407
e-mail: mustarmag18@yahoo.com

REJTVÉNY

E számunk rejtvénye ismét a szentmise liturgiájához kapcsolódik. A feladat két részből áll:

I. Párosítsa össze a liturgiában gyakran használt idegen szavakat magyar megfelelőjükkel!

1. Alleluja a) Dicsőség
2. Collecta b) Könyörgés (gyűjtő imádság)
3. Kyrie c) Magasztaljátok az Urat!
4. Gloria d) Uram, irgalmazz!
5. Psalmus e) Zsoltár

II. Egészítse ki a szöveget a megadott szavakkal!

Evangélium, olvasmányban, szentleckében, Ószövetségből, újszövetségi, ószövetségi

Az igeliturgia első részében, az _____, a húsvéti időt kivéve az _____ olvasunk fel. Ez a szöveg általában az evangéliumban található üzenet _____ előképét idézi fel. A _____ általában az _____ levelekből vagy a Jelenések könyvéből hangzik el egy részlet. Az _____ felolvasása előtt hüvelykujjunkkal keresztet rajzolunk a homlokunkra.

A megfejtéseket a mustarmag18@yahoo.com e-mailre vagy a plébániára kérjük eljuttatni. Beküldési határidő: **március 29.**

Előző számunk helyes megfejtői: Horváth Anna, Tisch Márta, Batáné Szegedi Hajnalka, Szegedi Béláné (Kati), Tar Jánosné (Marika), Víg Antalné (Rózsika néni), ifj. Bakos Péter. Köszönjük, hogy részt vettek játékunkban. A jutalmakat személyesen adjuk át.

HIRDETÉSEINK

LITURGIKUS ESEMÉNYEK

- **Keresztút** minden pénteken ¼6-tól – nagybőjt péntekjein csak este van szentmise!
- **március 7. szombat:** a hónap elsőszombatja, ¼6-tól rózsafüzér, majd 6 órától szentmise lesz;
- **március 13. péntek:** fatimai engesztelő imaest az Ibolya utcai kápolnában – 17 órától rózsafüzér, 18 órától szentmise;
- **március 23. hétfő:** 24 órás szentségimádás;
- **március 29. vasárnap:** gyűjtés a Szentföld javára;

KÖZÖSSÉGI ESEMÉNYEK

- **március 14. szombat:** este 6 órakor Sík Sándor: István király című darabjának újbóli előadása;
- **március 21. szombat:** a következő téli túra időpontja – a részletek a misék hirdetéseiben kerülnek ismertetésre;
- **március 22. vasárnap:** délután 4 órakor a rózsafüzér társulat összejövetele a plébánián;
- **március 22. vasárnap:** az esti szentmise után Molnár V. József előadása a húsvéthoz kapcsolódó néphagyományainkról;
- **március 30. hétfő:** Asszonykör este 8-tól.

GYÓNTATÁS

Vasárnap 8.30–9.00 és 17.15–17.45 óráig, valamint egyéni megbeszélés alapján.

AZ IRODAI SZOLGÁLAT IDŐPONTJAI

Minden hétfőn és szerdán 16.00–17.45, pénteken 9.00–11.00 óráig.